

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۱۰/۲۸

آصف بهاند

له وطن سره د مینې یوه غوره بېلگه

«هر چا ته خپل وطن کشمیر دی»

د فیودر میخایلوویچ داستایوفسکي په «د کارامازوف ورونه» نومي اثر کي

د وطنپالنې څرک

فیودر میخایلوویچ داستایوفسکي خپل له ستونزو او کرکېچونو ډک ژوند په وروستیو کي «د کارامازوف ورونه» اثر ولیکه. زما لالا (ډوکتور لطیف بهاند) د نورو روسي شهکارونو تر څنگ د داستایوفسکي دا اثر هم له روسي ژبي نه پښتو ته اړولی دی. دی ډېر ځلي خپل ژباړل شوي آثار ما ته د بیا کتنې له پاره رالېږي چې یو هم په کي د داستایوفسکي «د کارامازوف ورونه» دي.

د ډوکتور لطیف بهاند له لوري ژباړل شوي آثار زه هم د خپلي دندې په توگه په خورا دقت لولم او هم د آثارو د مهموالي په پار یې لوستلو کي ډېر پام کوم. کله مې چې «د کارامازوف ورونه» لوستل، په لومړي ټوک کي مذهبي مسایلو ته د لیکوال ډېر پام، ځینو کرکټرونو او دیالوگونو سخت ستړی کړم، خو ما به خپل کار کاوه. د دویم ټوک په لوستلو کي مې دوو ډېرو جالبو مسألو ته پام شو، په هماغه وخت مې په زړه کي غوټه کړه چې زه به پر دې دواړو په زړه پورو مسألو جلا - جلا مقالې لیکم.

لومړنی مقالې ته مې سرلیک د داستایوفسکي د یو کرکټر (د تورن مدافع وکیل) له خولي را وتلي جمله (پلرونو، خپل ماشومان مه خوابدي کوئ!) وټاکله او دا لنډه مقاله مې د ۲۰۱۹م کال د اکتوبر پر درويشتمه (۲۳ مه) په افغان جرمن پورتال کي خپره کړه.

دویمه مقاله (له وطن سره د مینې یوه غوره بېلگه) همدا ده چې د داستان په پای کي د وطن پالنې ډېرې لنډې جملې د قهرمان له خولي راوړي، خو لومړی په لنډ ډول خپله داستایوفسکي:

بناغلی ډوکتور لطیف بهاند د خپلو ادبي هلو ځلو په ترڅ کي د نورو آثارو تر څنگ یو اثر لیکلی چې په هغه کي یې د روسیې د ادبیاتو ډېرې مشهورې او مخورې څېرې، په خورا لوړ ادبي انداز معرفي کړي دي او خپل دي اثر ته یې نوم ورکړی دی: «روسي ادبي ستوري» دی په خپل دي غنمیت اثر کي فیودر میخایل داستایوفسکي داسي راپېژني:

«داستایوفسکي، د روسیې د زرينو ادبیاتو یوه نه تکراریدونکي، ځانگړي او په خپل ډول کي بی ساري نړیواله څېره ده. هغه د ۱۸۲۱ عیسوي کال د اکتوبر پر ۳۰ نېټه پیدا شوی او تر شپیتو کلو ژونده وروسته، د ۱۸۸۱ کال د فبرورۍ په یوولسمه نېټه مړ شوی دی.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په خبر و لولی

داستایوفسکي د روسي ادبیاتو ویار، په روسي داستان لیکنه کې د روان او رواني سپرنې ستر ماهر او پر نړیوالو ادبیاتو کې، د نه بیانیونکي اغیز خاوند دی. دی د سترو نه هېریدونکو لیکنو لیکوال و، داسې لیکوال چې نه یوازې په روسیې، بلکې په نوره نړۍ کې یې تر خپل هېواده هم زیات نوم وگاتې.

داستایوفسکي، دومره ادبي او رواني اغیز درلود، چې اروپایي سوریالیستانو د هغه د اثارو د اتلانو د کرکټرونو له مخې، د خپل ادبي فلسفي بنسټونه جوړ کړل.

د هغه د اثارو او د هغه د اتلانو د بري يوه ستره ځانگړتیا، د هغو ولسیتوب، ساده خلکو ته نېرېدپوالی او د هغو تصویرول دي.

... فیودر داستایوفسکي د ژوند په وروستیو کلونو (۱۸۷۹-۱۸۸۰) کې خپل تر ټولو پېژندل شوی غوره او نامتو اثر د "کارامازوف وروڼه" ولیکه. دا رومان یې هم په پرله پسې توگه په "روسکي وستیک" خپرونه کې خپور کړ...

د داستان په ترڅ کې سره له دې چې مدافع وکیل خپله ډېره قوي او د قناعت وړ دفاعیه په ډېر مهارت او هنر سره وړاندې کړه، خو د محکمې وروستی پریکړه دا شوه چې تورن باید تبعید شي، سایبریا ته تبعید شي. له دې سره سم د قهرمان د ملگرو له خوا د تېنټېدو وړاندیز کېږي. محکوم قهرمان وايي چې هلته هم که لار شم، هغو خلکو ته پردی يم، څوک مې نه مني او هلته هم ژوند کول بل تبعید دی، نو دلته په سایبریا کې که تبعید کېږم؛ نو خپل وطن کې خو به يم، له خپلو خلکو سره خو به يم او...

قهرمان د وطن پرستی روحیې له مخې د خپل وطن زندان، د بل وطن له آزادۍ نه غوره گټې او له وطن څخه تېښتې ته زړه نه ښه کوي. په لاندې جملو کې د قهرمان (میتیا) انکار او نه تگ د وطن پرستی د روحیې یوه غوره بیلگه او لوی درس گڼل کېږي:

«... میتیا، له خوښۍ نه په ډکې خندا، چغه کړې: زما په دې خوښیږي، چې تل رښتیا وایې او هېڅ څه نه پتوي. دا په دې مانا، چې ما خپل الیوشا د ایزوتي پر وخت منلی دی.

تا باید له همدې امله مچ کړم، پوهیږي او کنه؟ گوره اوس نو غور شه، زه به درته د پاتې، د خپل زړه د بلي نیمايي درته ووايم. دا دي، دا هغه څه دي، چې ما فکر پرې کړی او پریکړه مې پرې کړې ده:

که زه وتېنتم، آن له پیسو او پاسپورټونو سره، او آن امریکا ته، نو ما به دا خیال خوشالوي، چې زه له خوښۍ نه، نه تېنتم، زه نیکمرغۍ ته نه ورتېنتم، بلکې په حقیقت کې بل تبعیدي ځای او بلي سایبریا ته ورتېنتم او کېدای شي، تر دې نه، هم لا بدتره. گوره الیوشا د زړه له کومې وایم، تر دې لا بدتره. هو، الکسي تر دې بدتره، رښتیا درته وایم، تر دې بدتره.

دې امریکا پسې دې بلا وي، له هغې نه همدا اوس زه کرکه لرم. پرېږده، چې گروشینکا هم له ما سره وي، نو ته یو وار ورته وگوره، آیا هغه امریکایي ده؟ هغه یوه روسی ده، هغه آن د آدوکو تر شپیلو پورې روسی ده.

هغه به خپلې مورنۍ خاورې پسې خفه کېږي او زه به هر ساعت گورم، چې هغه به زما په خاطر دا خفتیان او زورېدل زغمي او هغې زما په خاطر دا صلیب (قرباني) منلي ده. آخر گناه یې څه ده؟ او آیا زه به د هغو پردیو بوینو رزیلو خلکو زغم ولرم، که څه هم کېدای شي، د هغو هر یو له پيله تر پایه، تر ما نه غوره وي. زه له دې امریکا نه، نور نو کرکه لرم. که څه هم هغوی ټول، هر یو له پيله تر پایه، غوره ماشين چلونکي و اوسي، بیا هم بلا ورپسې، هغه زما خلک نه دي، زموږ له روح سره نه لگېږي. الکسي، روسیه راته گرانه ده، که څه هم زه خپله یو دوه مخی ناولی یمه، د روسیې خدای راته گران دی.

نابیره یې سترگې وځلېدې او چغه یې کړل: زه به هلته خوسا شم.

او آواز یې له ساندو او اوبنکو نه په رېږدېدا شو. بیا یې پر خپلې گڼۍ زور راوړ او وې ویل:

هو، الکسي ما داسې پرېکړه وکړه. اورې! له گروشینکا سره، چې هلته ورسپرو، سمدلاسه به ځمکې اړولو، له وحشي ځناورو سره به کار کوو او کوم چېرې لرې، لرې به جلا ژوند لرو. گوره، هلته خو به چېرې کوم لرې ځای پیدا کېږي. وایې، هلته لا تر اوسه سره پوستان پیدا کېږي، هلته، چېرې لرې د آسمان په لمنو کې، هو، د دنیا په اخره کې، له وروستیو موگیکانو (بومي خلک) سره. نو سمدلاسه به گرامر ته مخه کړو، زه او گروشینکا. کار او گرامر.

او همداسې درې کاله. او د دې درې کلونو په اوږدو کې به، انگریزي داسې زده کړو، لکه په خپله انگریزان چې پرې غږېږي.

او همدا، چې انگریزي مو زده شوه، امریکا به نور خلاصه وي. بېرته به لکه د امریکایي اتباعو په څېر، روسیې ته راوتېښتو. تاسو ډارپرئ مه، دې ورو بنارونو ته نه راځو. چېرته له دې ځایه لرې به، په شمال او یا جنوب کې پټ شو. تر هغه به، زه هم په امریکا کې بدل شم، د هغې څېره به هم بدله شي، ما ته به کوم ډاکټر کومه رېږه گوټي راجوره کړي، هغوی خو هسې بې ځایه میخانیکان نه دي. او کنه، خپله یوه سترگه به راوباسم، داسې یو ارشین اورده رېږه به پرېږدم، وېښته به مې سپین شي، د روسیې له غمه به مې، وېښته سپین شي. هېڅوک به مو نه پېژني. او که ومو پېژني، پروا نه لري، دا په دې مانا، چې قسمت به مو همداسې وي. دلته به هم، چېرې لرې په کوم ډاگ کې ځمکې اړوو او ټول عمر به ځان امریکایي امریکایي کوم.

نو گټه به یې دا وي، چې په خپله پلارني خاورو کې مو نفس وڅېږي. دا ده، دا زما پلان و، نه بدلېدونکی پلان. څنگه تاییدوي یې؟» ۳۹۸ - ۳۹۹ مخونه

«هر چا ته خپل وطن کشمیر دی!»

د پانېو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې دلېکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ